

Omavalitsused teel kohalikele valimistele. Märgid tulevikku

Head III omavalitsusfoorumist osavõtjad ja selle ettevalmistajad!

Olen juba üle kahe aasta eemal tööst omavalitsuses, kuid selle aja kestel olen püüdnud end hoida kursis kõige sellega, mis toimub kohalikes omavalitsustes ja nendega seondult. Selleks olen Riigikogu istungitest vabadel päevadel võimalikult palju külastanud kohalikke omavalitsusi, et saada teada nende probleemidest ja kordaminekutest. Olen 2 aastaga jõudnud külastada 160 valla- ja linnavalitsust. Näen siin saalis mitmeid vallajuhte, kellega sai ühiselt arutatud nii omavalitsuse tulubaasi, haldusreformi, finants- ja majanduskriisi, tööhõive, sotsiaalprobleemide, koolireformi jt sõlmküsimusi. Minul oli nendest kohtumistest suur abi selles mõttes, et need aitasid mul kujundada oma seisukohti Riigikogus, seda eesätt kohalikku elu puudutavate eelnõude kohta. Ma ei taha väita, et alati jõudsimme omavalitsustes ühistele seisukohtadele, kuid loodetavasti oli toimunud mõttevahetustel teatud mõttekus mõlemale poolele.

Kindlasti saan väita, et rõhuv enamus omavalitsusjuhte pidas oma töö kõige suuremaks takistuseks määramatust ja teadmatust mitte ainult eelolevate aastate, vaid isegi jooksva aasta suhtes, kuidas kujuneb nende tulubaas ja investeeringute suurus, milliseks kujuneb riigipoolne toetus ja abi probleemide lahendamisel, millal ja kuidas lahendatakse territoriaalne haldusreform jt.

Kahjuks on tänaseks määramatus veelgi süvenenud seoses koalitsioonijõudude poolt vastu võetud kahe lisaeelarveseaduse ja teiste seadustega. Haldusreformist ei räägita Valitsuses aga enam üldse.

Viimased pool aastat on järjekindlalt rõhutatud eurole ülemineku vajadust, millele on allutatud kogu finants-, eelarve- ja majanduspoliitika.

Kuus kuud pole keegi küsinud, millist hinda tuleb seejuures meil maksta ja kas see hind väärib neid ohvreid, mida selleks tuleb teha? Viimastel päevadel aga on Valitsuse toon oluliselt muutunud. Euro – eesmärgist pole otsesõnu lahti öeldud, kuid ettevalmistused ja häälestamine selliseks otsuseks käib täie hooga. Valitsuse pressikonverentsil selle nädala neljapäeval ütles Ansip, et valitsuse saavutused on juba praegu märkimisväärsed – isegi, kui sellest euro saamiseks ei piisa. Nii kiiresti me siis eesmäärke püstitame ning neis ka kohe alla anname.

Kuidas sellises olukorras koostada valla/linna arengukava, planeeringuid ja eelarvet? Kuidas sellises olukorras saab omavalitsusüksus osutada kvaliteetselt avalikke teenuseid ja täita teisi, täiendavaid ülesandeid, mis on Riigikogu ja Vabariigi Valitsuse poolt kohalikele omavalitsustele ülesandeks tehtud?

Loomulikult hakkab sellises olukorras kannatama töö kvaliteet, omavalitsusüksuse haldussuutlikkus langeb, elanike rahulolematus suureneb ning kaob usk eelkõige omavalitsuse võimekusse kohalike probleemide lahendamisel, kuigi omavalitsused ei ole süüdi finants-, majandus- ja sotsiaalkriisi tekitamises.

Kuidas sellises olukorras minna vastu eelseisvatele kohalike volikogude valimistele, kuidas tagada elanike osavõtt valimistest ja milliseid peaksid olema valimislubadused?

Tagasivaade

Enne kui hakata vastama nendele küsimustele meenutaksin lühikese tagasivaatena I ja II omavalitsusfoorumil tõstatatud seisukohti ja esitatud nõudmisi.

Mäletatavasti toimus **I omavalitsusfoorum** Tallinnas käesoleva aasta 12. märtsil. Selle avalikus pöördumises nõuti muuhulgas:

- 2009.a riigieelarve § 4 lõike 1 esialgselt ettenähtud tasandusfondi taastamist summas 1,4 miljardit kr;

- kohalikele omavalitsustele eraldatava üksikisiku tulumaksumäära taastamist vähemalt 11,93 %-le;
- maksukorralduse seaduse muutmist eraldi ettemaksukontode sisseviimiseks riigi- ja kohalike omavalitsuste tulude kogumiseks, et oleks tagatud omavalitsustele nendele kuuluvate tulude täielik laekumine;
- valla- ja linnaeelarve seaduse muutmisega omavalitsussektorile kehtestatud laenukohustuste võtmise täiendavast piirangust loobumist.

Kõik nimetatud nõudmised on tänini täitmata, isegi diskussiooni pole suudetud või tahetud algetada. Valitsus pole astunud sammugi omavalitsustele lähemale.

II Omavalitsusfoorum toimus maikuus. Sellel vastuvõetud avalduses kutsuti Vabariigi Valitsust ja Riigikogu enamust üles hoiduma järjekordsete eelarvekärbetega lisaraskuste asetamisest abi vajavatele inimestele kõige lähemal asetseva võimutasandi - omavalitsuste – õlgadele.

Samuti nõuti avalduses, et Vabariigi Valitsus järgiks negatiivse eelarve protsessis Eesti seaduste ning Euroopa omavalitsushartaga pandud informeerimise ja konsulteerimise nõudeid.

Foorumist osavõtjad soovisid vastuvõetud avalduses, et Vabariigi Valitsuse koostatavas riigieelarve strateegias perioodiks 2010-2013 sisalduks informatsioon kohalike omavalitsuste tulubaasi kohta ning oleks välja toodud ka ministeeriumide haldusalade raames riigieelarvest kohalikele eelarvetele suunatavate vahendite mahud, mis annaks omavalitsustele selge ja stabiilse aluse oma järgmise aasta eelarvete planeerimiseks.

Tänane valitsus on ikka veel talveunes, 2008 aasta talveunes.

Mis aga toimub tegelikult, seda olete kindlasti kogenud kõik isegi. Jätkuvalt ignoreerib Vabariigi Valitsus koostööd kohalike omavalitsustega. Kohalikke omavalitsusi otseselt puudutavaid seaduseelnõusid nendega paljudel juhtudel ei kooskõlastata ning nende arvamustega ei arvestata. Veelgi enam – Vabariigi Valitsus on jäänud sügavas kriisis vaevleva elu küsimustes passiivseks kõrvaltvaatajaks, ega ole selle arengule kaasa aidanud eelarve- ega maksupoliitika hoobade kasutamise kaudu.

Taolisi tegevusetuse näiteid Valitsuse poliitikast võib tuua ridamisi. Esitan ühe värskema näite Valitsuse liikme suhtumisest Linnade Liidu seaduslikku taotlusse.

Käesoleva aasta 7 juulil saatis Linnade Liit Vabariigi Valitsusele, Rahandusministeeriumile ja regionaalministrile kirja seoses riigi 2009.a teise lisaeelarve seadusega seonduvalt teiste seaduste muutmise seaduste rakendamise probleemidega.

Tähendatud seadustega võeti vastu olulised maksupoliitilised otsused nagu käibemaksu tõstmine 18%-lt 20 %-le, samuti aktsiiside tõusud, sealhulgas vedelkütustele ja gaasile, mille tulemusel suureneb kulusurve lõpptarbijale, avaliku sektori erinevatele lülidele, nende hulgas kohalikele omavalitsustele.

Oma kirjas märgib ELL, et menetletud eelnõu SE 511 seletuskiri ei käsitlenud käibemaksu tõusu sotsiaalse ja majandusliku mõju analüüsi, sealhulgas toimet majanduskeskkonna muutustrendidele ega täiendava koormuse indikatiivset jaotust erinevate sektorite ning sotsiaalsete gruppide vahel. Vastuses märgitakse vaid lühidalt, et käibemaksu määra kehtestamine 20% parandab 2009.a riigieelarve laekumisi ca 800 miljoni kr võrra ja et kütuseaktsiisi määra tõstmise (10,8% - 12%) mõju riigituludele on 175 miljonit kr ning maagaasi

aktsiisimäära tõstmine (157 –lt 367-le kroonile) annab lisaks 45 miljonit kr.

Sellest, kuidas need tõusud mõjutavad kohalikke eelarveid, ei leia seletuskirjadest ühtegi sõna.

Ometi mõjutavad käibemaksu ja aktsiiside tõstmised kohalike omavalitsuste tegutsemistingimusi oluliselt ja seda nii kohalikele omavalitsustele seadustega pandud omavalitsuslike ülesannete täitmisel, riiklike kohustuste kandmisel kui ka investeringute tegemisel, näiteks toetuste omaosaluse katmiseks.

Kõige lihtsamalt on kohaliku omavalitsuse kohustuseks tagada kohapealne elukorraldus ning kohaliku tehnilise ja sotsiaalse infrastruktuuri toimimine, korrasolek ning arendamine.

Mõistagi suurenevad kulutused valdadele ja linnadele teenuste osutamiseks märkimisväärselt, kui tõusevad maksud ja aktsiisid. Üldine elukalliduse tõus puudutab ka omavalitsusi. Sellest, et ettevõtetele jäeti naeruväärselt vähe aega käibemaksutõusuga kohanemiseks, on palju räägitud. Keegi pole õieti käsitlenud teemat, kuidas see mõjutab kohalike omavalitsuste eelarveid ja tegevust. Ma ütlen Teile ausalt – kardan, et valitsuses see teemat isegi mitte ei puudutatud. Reformierakond on ikka olnud ärimeeste partei ja kindlasti hoomati valitsuses, milliseid raskusi tekitatakse ettevõtjatele – vaevalt, et kellelegi tuli üldse pähe küsida, kas maksuotsusel võib olla üldse mingi mõju omavalitsuste toimetulekule.

ELL kirjutas juhitakse tähelepanu sellele, et lisaks majanduslangusest tulenevatele maksulaekumiste vähenemisele, riigi esimese lisaeelarve tulubaasi kärpele, valdkondlike eraldiste vähendamisele ja kohalike täiendavatele laenupiirangutele suurendab hinnanguliselt riigieelarvesse laekuvate ja riigieelarve positsiooni parandavate maksude tõstmine 01. juulist k.a kohalike omavalitsuste kulubaasi

täiendavate kohustuslike maksukulude pinnal täiendavalt 150 – 200 miljonit kr.

ELL, toetudes valla- ja linnaeelarve seaduses kehtestatud põhimõttele, kus sätestatakse, et kui pärast eelarve vastuvõtmist kehtestatakse õigusakte, mille alusel eelarve tulud vähenevad või kulud suurenevad, hüvitatakse vastavad summad või vähendatakse kohalikele omavalitsusele pandud kohustusi, esitas oma kirjas küsimuse Valitsusele, millised on kavandatavad sammud täiendavate kulude kompenseerimiseks kohalikele omavalitsustele.

Rahandusministri J. Ligi vastus oli lühike ja lakooniline - väide, et maksumäärade tõus suurendab oluliselt kohalike omavalitsuste kulusid, ei ole korrektne. Kuna ehitusteenuste hinnad on langenud ca 20 – 30 %, siis ei oma käibemaksumäära tõus negatiivset mõju kohalike omavalitsuste investeeringute kuludele. Lisaks märgib minister, et maksumäärade tõus puudutab kõiki majandussubjekte ning seetõttu ei saa tuleneda, et riik peab eelarveaasta keskel maksumäärade tõusust tingitud kulude suurenemist kohalikele omavalitsustele hüvitama või nendele pandud ülesandeid vähendama. Selle viimase lausega annab minister siiski märku, et kulude suurenemine võib siiski aset leida, kuid seda ei kavatsenud kompenseerida.

Kuid üks lähem tulevik näita, kas rahandusministri optimism leiab kinnitust või ei.

Töötuse kasv

Peatuksin nüüd sotsiaalse kriisi kõige põletavamal teemal- töötuse probleemil, mis kõige teravamal kujul ilmneb kohtadel

20. augusti seisuga oli Eestis statistika andmetel kokku 71 867 töötut, mis moodustas tööjõu (16 aastast kuni pensionieani) arvust 11 %.

Kuid Eurostati hinnangul on meil töötuse osakaal tööjõust märksa kõrgem - 17%. See tähendab, et meil on juba pea 112 000 töötut, mis on seadnud suurde majanduslikku raskustesse nende pered koos lastega hinnanguliselt 250 tuhande inimesega.

Ajakirjanduse andmetel võib Soomes eeloleval talvel töötute arv ehitussektoris tõusta 50 000 – 65 000-le. Kuidas see mõjutab meie töötute arvu muutusi on raske ennustada, kuid kindlasti mitte vähenemise suunas.

Euroopas on töötus kõige rohkem suurenenud noorte hulgas. Kui üldine töötuse määr on 8,2%, siis vanuses 15 – 24 aastat on töötuse määr tõusnud 18,3 %-ni. Ja see tõus oli kõige suurem Balti riikides. Kui Lätis tõusis noorte töötus aastaga 11 protsendilt 28 protsendini ja Leedus 9,5 protsendilt 23,6 protsendini, siis Eestis kasvas töötus aastaga 7,6 protsendilt 24,1 protsendile. (The Baltic Course andmed). See on meil äärmiselt masendav näitaja. Kõrge noorte töötus loob paratamatu kasvupinnase vägijookide ja mõnuainete tarvitamisele, tööharjumustest võõrdumisele ning kuritegevuse kasvule.

Samal ajal oli väiksem aastane noorte töötuse määra tõus Euroopa Liidus Saksamaal, kus see tõusis vaid 0,03% ulatudes 10,5 protsendini ning Bulgaarias koguni vähenes noorte töötuse määr 0,4%.

Kõige suurem möödalaskmine täna valitsusel on just töökohtade loomisesse mitte panustamine.

Kahjuks ei ole võimukoalitsioon töötute kasvu pidurdamiseks ja tööhõive suurendamiseks praktiliselt midagi ette võtnud. Avalikke töid ja sotsiaalsete töökohtade loomist on senini rahastatud vaid kohalike omavalitsuste eelarvete nappidest vahenditest. Keskerakond on järjekindlalt taotlenud võimukoalitsioonilt sotsiaalsete töökohtade

loomist, mis annaks leevendust majanduslikesse raskustesse sattunud peredele.

Ometi on riigipoolne suhtumine sotsiaalsetesse töökohtadesse jäänud jätkuvalt eitavaks. Samal ajal ei ole Valitsusel ka mingisugust alternatiivvarianti tööpuuduse leevendamiseks. Peaminister on Postimehe intervjuus ütelnud, et sotsiaalsete töökohtade loomist pole mõtet isegi temaga arutada. Kui need töökohad valitsusele ei sobi, siis tuleks kiiresti astuda muid samme, mis soodustavad uute ettevõtete ja töökohtade loomist. Isamaa ja Res Publica Liit lubas hiljuti luua 30 000 töökohta, kuid seejuures jäeti targu märkimata, millal selline arv töökohti sünnib. Senini ei ole selle kohta mingit initsiatiivi üles näidatud. Valimiste eel tajuti hästi, mis on rahval südamel – lubati, mida vaja. Huvitaval kombel, aga eeldatakse meie riigi juhtkonnas, et inimesi tabab peale valimisi valitsuserakondade antavate lubaduste suhtes täielik mälukaotus. Kuus kuud on räägitud, et Eesti majanduse päästab Euro ja ainult Euro, ning ka töökohti loob Euro. Järgmised kuus kuud räägitakse, et majanduse päästab Euro poole püüdlemine, isegi kui on selge, et selle eesmärgini tegelikult ei jõuta. Arvan, et pole probleemi kinnitada valitsuse pressikonverentsil, et ainuüksi teadmine Euro tulekust kunagi tulevikus loob ja kaitseb Eestis töökohti. Fakt on see, et töökohtade tekkeks tuleb nende nimel teha tööd poliitikutel.

Maksutuludest

Kohalike omavalitsuste maksutulud ja riigieelarveliste eraldiste mahud ning 2010 aasta prognoos (Jüri Võigemasti analüüsi põhjal) näitab ja mis on viimase aja valitsuse liikmete avaldustes ka välja öeldud, et kõigi eelduste kohaselt on tulemas veel kolmas negatiivne lisaeelarve koos mitmesuguste kärbetega.

Üksikisiku tulumaks on üks peamisi kohaliku omavalitsuse tulude allikas. Seepärast on selle laekumise dünaamika õige kavandamine kohalikus eelarves suure tähtsusega. Vähemtähtis ei ole laekumise dünaamika jälgimine.

Kuidas kulgeb tulumaksu laekumine eeloleval 5 kuul sõltub suuresti töötuse kasvust või tööhõive suurenemisest.

Mitmed analüütikud prognoosivad edasist töötuse kasvu ja seetõttu jätkub ka eelolevatel kuudel KOV-idel tulude langus üksikisiku tulumaksu laekumiste vähenemise tõttu. See seab ohtu paljude omavalitsuste eelarvete kulude-tulude tasakaalu ja sunnib neid vastu võtma negatiivseid lisaeelarveid.

Kuidas aga saavad kohalikud omavalitsused sellises ebamäärasuse olukorras koostada 2010. aasta eelarve projekti, on juba omaette küsimus. Aga teha see tuleb.

Märgid tulevikku – Kohalikud valimised on ukse ees

Kohalike omavalitsuste valimiseni on jäänud vaid 50 päeva. Ettevalmistused valimisteks selleks sündmuseks on jõudmas haripunkti nii erakondade, valimisliitude kui ka üksikkandidaatide tegevuses.

Samas seisavad kõik poliitilised ja ka mittepoliitilised valimisliidud dilemma ees – milliste sõnumitega minna valijate ette. Selle põhjuseks on jätkuv majandus-, finants- ja sotsiaalne kriis, mille lõppu ei paista kusagilt tulemas. Samas ei või me kinnisilmi ooteasendisse jääda, et ehk keegi teine meie probleemid lahendab. Ometi on võimukoalitsioon sellise “talveune” seisundi võtnud, ega ole pakkunud rahvale reaalseid lahendusvariante kriisist väljumiseks. Juba ammu oleks tarvis moodustada laiapõhjaline eri poliitilistest ja

mittepoliitilistest jõududest koosnev kriisikomisjon, kes oleks astunud jõulisi samme olukorrast väljumiseks. On täiesti selge, et valitsuskoalitsioonil puudub (ilmselt omavaheliste erimeelsuste tõttu) konkreetne plaan, mida teha. Opositsioonierakondade pakutud ettepanekud lükatakse aga külma ükskõiksusega järjekindlalt tagasi.

Järelilikult peab rahvas kohtadel ise initsiatiivi enese peale võtma ja valimiseelsel perioodil leidma üles need arukad ja edumeelsed inimesed, kes on suutelised ka olemasolevates tingimustes leidma väljapääsu ja lahendusi.

Meie inimesed, linnad ja vallad peavad hakkama saama selle poliitika kiuste, mida valitsuserakonnad ajavad. Linnadel ja valdadel kui kõige kodanikulähedasemal võimukandjal on suur osa ühiskonna valupunktide vastu võitlemisel ning nende lahendamisel. Linnad ja vallad peavad kindlustama inimsõbraliku elukeskkonna, noorte perede toimetuleku, haridus- ja kultuurielu jätkusuutlikkuse, eaka põlvkonna ja abivajajate hoolekande, arstiabi kättesaadavuse, teede korrashoiu ning arendustegevuseks investeerimisvõime ja kaasfinantseeringud. Ja kõike seda tuleb teha vaatamata valitsuse tegevusetusele ja ka teatud vastuseisule.

Käibemaksu ja aktsiiside tõstmine, valitsuse poolt tehtud tulubaasi kärped, valdkondlike eraldiste vähendamine, kohalike omavalitsuste täiendavad laenupiirangud ning majanduslangusest tulenev maksulaekumiste vähenemine on võtnud oma elu iseseisvaks korraldamiseks vajalikust rahakotist juba üle kolme miljardi krooni.

Omavalitsuste tulubaas peab olema kaitstud ja kindlaks määratud mitmeks aastaks ette. See tagaks stabiilsuse ja selguse eelarvete, arengukavade ja planeeringute koostamisel. Üksiksiku tulumaksu protsendi vähendamisega omavalitsustele kärbiti tegelikult nende

lindude tiibasid, kes täna veel hoiavad meie riiki üleval nii majanduslikult kui sotsiaalselt.

Tekkinud olukorrast pakuvad just eeskätt omavalitsused väljapääsuteid ja probleemidele lahendeid.

Kõige põletavamaks probleemiks meie inimestele on töötuse kõrge ja järjest suurenev tase. Riik ja kohalikud omavalitsused peavad mitmesuguste meetmete rakendamisega aktiivselt osalema töökohtade säilitamisel ja uute loomisel ning soodsa ettevõtluskeskkonna kujundamisel.

Vähemtähtis ei ole sotsiaalse turvalisuse tagamine. Perede kui ka eaka põlvkonna toimetulek on inimsõbraliku riigi ja kohaliku omavalitsuse tugevuse aluseks. Üheks tegevuses on sotsiaalsete töökohtade loomine ja töötute rakendamine avalikel töödel vastavalt valla või linna võimalustele. Seda põhimõtet arutledes on mitmed omavalitsuse juhid mulle öelnud, et me oleme oma enda inimesi pidanud koondama või parema võimalusena nende pala vähendama. Kus tulevad vahendid sotsiaalsete töökohtade loomiseks? See on täiesti õigustatud küsimus, kuid vahendid saavad tulla ainult sellisel juhul kui riik tagab jätkusuutliku tulubaasi omavalitsustele. Kui riik tagab selle, et kohustuste üleandmisel omavalitsustele kaetakse ka kulud. Seda küsimust saabki lahendada peamiselt ainult koostöös.

Kodulaenude võlgnevustega hätta jäänud inimestele tuleb luua tugisüsteemid, kusjuures peame õigeks nende probleemide lahendamisel jagatud vastutuse kehtestamist.

Peame eriti oluliseks lasteaia ja algkooli säilitamist kodukoha läheduses. On ju lasteaed eriti tähtis lapse ettevalmistamisel kooliks ja võimaldab lastevanematel tööle siirduda.

Töökohtade kadumine kohtadel esitab kõrgendatud nõudluse ühistranspordi kättesaadavusele ja ääremaal asuvate külade

ühendusele keskustega. Riik peab tagama ühistranspordi optimaalse funktsioneerimise maal.

Kütuseaktsiisist kohalikele teedele eraldatav osa tuleb kahekordistada.

Peame esmatähtsaks kohaliku elu arenguks Euroopa Liidu struktuurifondide vahendite kiiret ja tulemuslikku kasutusele võtmist.

On täiesti mõistetamatu, miks on riik teinud nii bürokraatlikuks ja aeganõudvaks valdade ja linnade arenguks vajaliku maa munitsipaliseerimise protsessi. Seda protsessi on vaja ja võimalik oluliselt kiirendada.

Esitatu oli vaid osa kiiret lahendamist vajavatest kohaliku elu probleemidest ja meie pakutavatest lahendusteedest.

Tean, et siin saalis on nii tänaste koalitsioonierakondade kui ka opositsioonierakondade esindajad. Kuid ometi on meil omavalitsuspoliitikutena üks eesmärk.

Meie eesmärk on kaitsta omavalitsuste huve selle kriisi vastu. Ja meie eesmärk on mitte anda alla, vaid nõuda igal võimalusel valitsuselt omavalitsuste huvidega arvestava poliitika ajamist.

Vaadake, see pole mitte omavalitsusjuhtide isekas poliitika, vaid tegevus, millel on väga kindel eesmärk kogu riigi majanduse seisukohast.

Me peame mõistma, et oleme sisenenud kriisi, kus meie enda vigade, aga ka negatiivse rahvusvahelise fooni tulemusel, ootavad meid igal juhul ees aina süvenevad raskused.

Kas langus kestab kuus kuud, aasta või mitu aastat – kohalike omavalitsuste põhiülesanne on anda sel raskel perioodil käegakatsutavat abi inimestele, esmajoones neile, keda kriis kõige valusamalt puudutab.

Ilma selleta oleme ummikus. Kui laseme sel majanduskriisil tappa igasuguse lootuse, igasugused tulevikuväljavaated, siis oleme kaotajad igal rindel.

Usun, et omavalitsusest lugupidavate inimestena on meie vastutus seista omavalitsuste parema käekäigu eest, sest omavalitsused on sõna otseses mõttes rindejooneks majanduskriisi vastases võitluses.

Just kohalike omavalitsuste tegevusest tunnetab inimene riigi toetavat kätt – või siis mitte.

Seepärast peame olema omavalitsuste parema käekäigu eest väljas sõltumata sellest, kas Toompeal istuvad meie erakonnakaaslased ühes või teises pingireas. Meie huvid on ju ühised.

Täna tähelepanu eest!